

Kl. 10.25

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69: Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Nedsættelse af aldersgrænsen fra 23 år til 18 år for, hvornår børn indgår i boligstøtteberegningen som børn, m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 16/11 2005. Første behandling 25/11 2005. Betænkning 8/12 2005. Anden behandling 13/12 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kirsten Brosbøl (S):**

I lyset af den seneste uges debat om fattigdom er det ikke blevet mindre relevant at tage endnu en debat om L 69, som jo er et forslag, der går ind og skærer i boligstøtten for nogle af de allermest udsatte og fattigste familier her i landet.

I en situation, hvor vi har et bragende overskud på statens finanser, går regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti ind og skærer i boligstøtten til nogle af de mennesker her i landet, som har de laveste indkomster, nemlig de mennesker, der bor til leje og har hjemmeboende børn mellem 18 og 23 år – alene for at spare. Det viser klart og tydeligt, hvilken fordelingspolitik den her regering ønsker at føre med støtte fra Dansk Folkeparti.

Af de regneeksempler, vi har fået fra ministeren her under udvalgsbehandlingen, fremgår det, at en enlig forsøger på kontanthjælp med en indkomst på 132.000 kr. om året, en husleje på 45.000 kr. og et hjemmeboende barn mellem 18 og 23 vil få over 1.500 kr. mindre om måneden i boligstøtte – 1.500 kr. mindre om måneden! Det er altså noget, der kan mærkes i et meget stramt budget, som de her mennesker i forvejen har.

Som Mødrehjælpen påpeger i sit høringssvar til det her lovforslag, har nogle af de enlige forsørgere – jeg skal lige sige, at enlige forsørgere udgør tre fjerdedele af dem, der vil blive ramt af det her forslag – et rådighedsbeløb, som kommer helt ned på 2.000 kr. om måneden. Så kan vi jo godt regne ud, at 1.500 kr. er et meget voldsomt indgreb i de penge, man har til rådighed om måneden. Det er altså noget, der vil betyde færre muligheder, noget, der vil gå ud over børnene i de her familier, og noget, som vil skabe mere fattigdom i det danske samfund.

Venstres og De Konservatives ordførere sagde gentagne gange under førstebehandlingen af det her lovforslag, at der jo kun var tale om et indgreb på 500 kr. om måneden for de familier, det ville gå hårdest ud over. Det har vi citeret på, så det var altså opfattelsen, at det ville betyde 500 kr. mindre om måneden.

Det var ikke noget, der sådan ville have den store betydning for de her familier, mente ordførerne, det var jo ikke sådan det, der ville være med til at bryde den negative sociale arv, hvis vi opretholdt det her. Derfor vil jeg godt spørge de ordførere fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som forsvarer det her forslag, og ikke mindst ministeren, om det så har ændret opfattelsen hos de partier, som er villige til at stemme for det her forslag, at vi nu har nogle beregninger, der viser, at man altså nogle steder kommer til at miste 1.500 kr. om måneden. Ændrer det på opfattelsen fra førstebehandlingen, hvor vi gentagne gange fik at vide af ordførerne, at det her jo kun var 500 kr.? Vi fik dog Venstres ordfører til at sige, at for dem, der ville blive hårdest ramt, var det måske 1.000 kr.

Nu ved vi altså, at nogle vil blive ramt med 1.500 kr., og det synes jeg da ville være interessant at høre, om det har rykket ved opfattelsen af konsekvenserne af det her forslag.

Det lyder i mine ører, som om de forklaringer, vi har fået på, hvorfor man gennemfører det her forslag, går på sådan noget med harmonisering af nogle regler, og at det nu skal regnes ud på den samme måde. Det kommer meget til at lyde, som om systemet altså går forud for mennesker, når man argumenterer på den måde.

Der har været mange bortforklaringer på, hvorfor man vil gennemføre det her forslag, og om, at det jo ikke får den helt store betydning. F.eks. har regeringspartierne argumenteret med, at de unge jo, når de fylder 18, kan få SU, kontanthjælp, eller at de får en arbejdsindkomst. Men det er jo ikke sådan, at man med det her